

РЕШЕНИЕ

№ 9200

гр. София, 19.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 30.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **1921** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Бодигуард- Файер-К“ ООД ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] ет.2, представлявано от управителя М. К.-Н., чрез адв. А. срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221019007671-091-001/23.07.2020 г., издаден от Г. М., на длъжност началник сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП-С., възложила ревизията, и А. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП - С. - ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение № 81/15.01.2021 г. на директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" /ДОДОП/ - С..

В жалбата се изтъкват доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспорения РА и потвърждаващото го решение на директора на ДОДОП. Изразява се несъгласие с изводите на органа по приходите за липса на реални сделки, оспорва се подхода на органа, като се твърди, че нередностите при доставчика не следва да се отразяват на правото на приспадане на данъчен кредит на дружеството, което е прието от самия решаващ органа по отношение на част от доставчиците, за които РА е отменен, но същите аргументи не са приети по отношение на останалите доставчици. Сочи съдебна практика на СЕС. Оспорва изводите, че неустановения произход на стоките, липсата на достатъчно доказателства, липсата на осчетоводяване на част от фактурите

от доставчиците /анекси,споразумения, експедиционни бележки, товарителници, стокови разписки/ може да е основание за непризнаване правото на данъчен кредит, тъй като наличието им не е основание за признаване на правото на данъчен кредит. Твърди се недоказаност на формираните изводи при наличие на възложена върху органа тежест на доказване на посочените обстоятелства.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез адв. А., поддържа жалбата и моли за отмяна на процесния ревизионен акт като неправилен и необоснован. Представя писмени бележки. Претендира разноски.

Ответникът - директорът на Дирекция "ОДОП", чрез процесуалния си представител юрк. И., моли за отхвърляне на жалбата и постановяване на решение, с което да бъде потвърден ревизионният акт. Претендира юрк. възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По фактите:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221019007671-020-001 от 28.11.2019 г., връчена на електронен адрес на 13.12.2019 г. и изменена със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221019007671-020-002/13.03.2020 г. и №Р-22221019007671-020-003/13.04.2020 г., издадени от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. /упълномощен със Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП/, е възложено извършването на ревизия на „БОДИГУАРД-ФАЙЕР-К“ ООД за определяне на задълженията на дружеството за данък върху добавената стойност по ЗДДС за отделните данъчни периоди от 01.07.2017 г. до 31.10.2019 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221019007671-092-001/09.06.2020 г., връчен електронно на 15.06.2020 г. На основание и в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от ревизираното дружество не е постъпило възражение срещу констатациите в РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22221019007671-091-001/23.07.2020 г., издаден от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и А. А. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 31.07.2020 г.

Видно от разпоредителната част на РА /таблица 3/ на „БОДИГУАРД-ФАЙЕР-К“ ООД са установени задължения за довносяне общо в размер на 118_465,79 лв. /ДДС– 98_208,30 лв. и лихви – 20_257,49 лв., които в последствие са коригирани с решението на директора на ДОДОП.

В хода на ревизията, с цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателя, са извършени редица процесуални действия,

подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК. Изложени са предприетите от органа по приходите действия, както и установената фактическа обстановка и събраните доказателствени средства.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на „БОДИГУАРД-ФАЙЕР-К“ ООД са връчени пет Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221019007671-040-001/16.01.2020г., №Р-22221019007671-040-002/11.03.2020 г., №Р-22221019007671-040-003/23.04.2020 г., №Р-22221019007671-040-004 от 27.04.2020 г. и №Р-22221019007671-040-005 от 28.04.2020 г., за представяне на цялата търговска, счетоводна и банкова документация. В отговор от ревизираното дружество са представени доказателства, заведени с вх. №К.-291 от 22.01.2020 г., №К.-1621 от 30.03.2020 г., №Р- 22221019007671-ПРД-002-И.zip от 15.05.2020 г., №Р-22221019007671-ПРД-003-И.zip от 15.05.2020 г. и №Р-22221019007671-ПРД-004-И.zip от 15.05.2020 г.

Установено е, че през ревизираните данъчни периоди дейността на ревизираното лице е свързана с предоставянето на услуги по физическа охрана на лица и обекти, ескорти, за което „БОДИГУАРД-ФАЙЕР-К“ ООД притежава лиценз №1412 от 08.06.2009 г., издаден от МВР – Главна дирекция „Охранителна полиция“. За осъществяване на дейността си дружеството разполага с кадрова и материална обезпеченост.

Във връзка с осъществяване на дейността си „БОДИГУАРД-ФАЙЕР-К“ ООД е закупувало стоки и е получавало услуги от трети лица – доставчици, за които са издавани фактури.

За установяване правото на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 45 от ДОПК органите по приходите са извършили насрещни проверки на част от преките доставчици на жалбоподателя: „КР ТРАНС ЛОГИСТИК“ ЕООД, „ТЕХКОМ 88“ ЕООД, „ГРАНДСТОРМ“ ЕООД, „КРАС - МИ 78“ ЕООД, „ДАРИС 82“ ЕООД, „АСБЕР ПРО“ ЕООД и „ВИТОРЕ КА“ ЕООД, резултатите от които са обективирани в протоколи, описани подробно в РД.

Изготвените за целите на проверките ИПДПОЗЛ до „ТЕХКОМ 88“ ЕООД, „КР ТРАНС ЛОГИСТИК“ ЕООД, „ГРАНДСТОРМ“ ЕООД и „КРАС - МИ 78“ ЕООД са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК, чрез прилагане към данъчното досие. Документи и писмени обяснения не са представени.

В отговор на връченото по електронен път ИПДПОЗЛ до „ВИТОРЕ КА“ ЕООД също не са представени доказателства.

От останалите доставчици - „ДАРИС 82“ ЕООД и „АСБЕР ПРО“ ЕООД, са входирани копия на спорните фактури, приемо – предавателни протоколи, договори, Приложения към тях, оборотни ведомости, счетоводни разпечатки на сметки 401 „Доставчици“, 411 „Клиенти“, 702 „Приходи от продажби на стоки“, писмени обяснения и др. От „АСБЕР ПРО“ ЕООД са представени доказателства и за предходните доставки, в т. ч. фактура, договор и приемо-предавателен протокол. На

„АГБ РЕСОР 90“ ЕООД и „ФЛАШ 2001“ ЕООД насрещни проверки не са извършени. До първият доставчик е изпратено ИПДПОЗЛ по пощата, като обратната разписка се върнала с отметка „непознат на адреса“, т. е. не е връчено. Документи и писмени обяснения не са представени. По отношение на вторият доставчик, с Протокол /обр. КД-73/ №Р- 22221019007671-ППД-001/04.06.2020 г. към настоящото производство са присъединени доказателства, събрани в хода на извършена проверка на „ФЛАШ 2001“ ЕООД.

От ревизираното дружество като страна по доставките за всеки един от доставчиците са представени копия на процесните фактури, приемо – предавателни протоколи, договори, приложения, описи, доказателства за разплащане, писмени обяснения, хронологични регистри на счетоводни сметки, доказателства за последващи доставки и др.

При проверка в базата данни на НАП, ревизиращите са констатирани, че процесните фактури, издадени от горесцитираните доставчици са отразени в дневниците им за продажби за съответните данъчни периоди, като издадени на ревизираното лице.

Органите по приходите са извършили анализ на представените доказателства, както и на възможността именно посочените във фактурите доставчици да са извършили спорните доставки с наличния кадрови, материален и технически ресурс.

Извършени са служебни проверки в информационния масив на НАП. Констатирано е, че дружествата – доставчици не са разполагали с технически, технологичен и кадрови ресурс за извършване на процесните доставки, част от тях нямат наети лица по трудови правоотношения или наетите такива са на длъжности неотнормирани към предмета на доставките, не са приложени доказателства за лицата, пряко извършвали възложените работи. Няма данни за наличие на деклариран обект и складове, няма информация и за притежавани активи. От информационната база данни на НАП е установено също, че на част от доставчиците са извършвани ревизии, в хода на които от дружествата не са представени изискваните им документи.

От съвкупната преценка на събраните в хода на ревизията документи, предоставени от ревизираното лице и извършените насрещни проверки на преките доставчици на „БОДИГУАРД-ФАЙЕР-К“ ООД, ревизиращите органи са заключили, че няма реално изпълнение на доставките по издадените фактури.

Конкретно по доставчици и периоди непризнатото право на приспадане на данъчен кредит е, както следва:

- в размер на 9_750,00 лв. за данъчен период м. 03.2019 г. по 6 фактура №20...010/30.03.2019 г., издадена от „КР ТРАНС ЛОГИСТИК“ ЕООД с предмет на доставка – транспорт и монтаж на 13 охранителни будки;

- в размер на 8_500,00 лв. за данъчен период м. 04.2018 г. по фактура №10..010 от 27.04.2018 г., издадена от „ГРАНДСТОРМ“ ЕООД с предмет на доставка – работно облекло;

- в размер на 16_000,00 лв. за данъчен период м. 04.2019 г. по фактура №0...0101 от 29.05.2018 г., издадена от „КРАС - МИ 78“ ЕООД с предмет на доставка – плащане по договор /доставка на мобилни радиостанции/;

- в размер на 19_558,30 лв. за данъчен период м. 09.2017 г. по фактура №10... 012 от 26.09.2017 г., издадена от „ТЕХКОМ 88“ ЕООД с предмет на доставка – по договор за доставка /изработка на софтуерен продукт/;

- в размер на 9_000,00 лв. за данъчен период м. 03.2018 г. по фактура №10... 04 от 26.03.2018 г., издадена от „ДАРИС 82“ ЕООД с предмет на доставка – плащане по договор /доставка на софтуерен продукт и обучение за работа с него/;

- в размер на 11_520,00 лв. за данъчен период м. 12.2018 г. по фактура №8 от 28.12.2018 г., издадена от „АСБЕР ПРО“ ЕООД с предмет на доставка – съгласно договор;

- в размер на 4_960,00 лв. за данъчен период м. 08.2019 г. по 2 фактури, издадени от „ВИТОРЕ КА“ ЕООД с предмет на доставка – плащане по договор и аванс по договор;

- в размер на 4_920,00 лв. за данъчен период м. 08.2019 г. по 3 фактури, издадени от „АГБ РЕСОР 90“ ЕООД с предмет на доставка – плащане по договор;

- в размер на 14_000,00 лв. за данъчен период м. 01.2018 г. по фактура №30... 033 от 22.01.2018 г., издадени от „ФЛАШ 2001“ ЕООД с предмет на доставка – съгласно договор за поръчка.

В хода на административното оспорване пред решаващият орган, същият е приел жалбата за основателна по отношение на доставките от „ГРАНДСТОРМ“ ЕООД, „КРАС - МИ 78“ ЕООД, „ТЕХКОМ 88“ ЕООД, „АСБЕР ПРО“ ЕООД, „ВИТОРЕ КА“ ЕООД и „АГБ РЕСОР 90“ ЕООД и е отменил РА в тази част, а приема РА за обоснован и законосъобразен по отношение на доставките, фактурирани от „КР ТРАНС ЛОГИСТИК“ ЕООД, „ДАРИС 82“ ЕООД и „ФЛАШ 2001“ ЕООД.

Мотивите на органа по отношение на непризнатото право на данъчен кредит са следните:

1. Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 9_750,00 лв. за данъчен период м. 03.2019 г. по фактура №20... 010 от 30.03.2019 г., издадена от „КР ТРАНС ЛОГИСТИК“ ЕООД с предмет на доставка „транспорт и монтаж на охранителни будки -13 на брой“ е прието, че от прекия доставчик не са представени документи. В писмени обяснения е посочено, че монтажът включва полагане на бетонна основа, закрепване на павилиона и включване към ел. мрежа, като всички дейности са извършени от наети от дружеството-доставчик монтажисти. Заявено е също, че горепосочените дейности и транспортът са за сметка на „КР ТРАНС ЛОГИСТИК“ ЕООД и са включени при калкулирането на крайната цена по договора. Като доказателства са представени копие на спорната фактура с приложени към нея договор за доставка №11/01.03.2019 г., обобщен /генерален/ Протокол №1 от

30.03.2019 г.,приемо – предавателни протоколи за всеки извършен монтаж на съответните обекти, обратна ведомост и счетоводни справки.

От ревизираното дружество като страна по спорните доставки са представени идентични доказателства. Спорните доставки са във връзка с изпълнение на сключен договор за доставка на „охранителни будки плюс транспорт и монтаж“. Съгласно чл. 3 охранителните будки са с необходимите сертификати и отговарят на утвърдените стандартизационни документи. В чл. 4-6 е уточнено, че будките следва да се доставят наведнъж на адрес посочен от купувача със срок до 31.03.2019 г. Видно от приложените към фактурата приемо – предавателни протоколи, охранителните будки следва да са доставяни до различни обекти на ревизираното дружество, находящи се в [населено място], [населено място], [населено място], вр. Братия, [населено място], [населено място], [населено място], вр. Ш., [населено място], [населено място] и др.

Органът приема, че се касае за комплексни услуги, които изискват наличие на кадрова, материална и ресурсна обезпеченост. По отношение на кадровата обезпеченост, при извършена служебна проверка в регистър трудови договори е установено, че „КР ТРАНС ЛОГИСТИК“ ЕООД няма назначени служители на трудов договор. Не са представени доказателства за наети лица по извънтрудови правоотношения, като граждански договори, сметки за изплатени суми, служебни бележки за платен данък, както и констативни протоколи, с които да е удостоверено, че работата е извършена. Не са представени и доказателства за превъзлагане на поетите по договора ангажименти на трети лица. Освен труд реалното изпълнение на услугите, предполага и влагането на материали необходими за полагане на бетонната основа за поставяне на будките. Тъй като тези материали следва да се осигурят от изпълнителя - „КР ТРАНС ЛОГИСТИК“ ЕООД, то доказателства в тази посока не са представени- фактури, стокови разписки и др. документи относно закупени материали необходими за изпълнението на договореното. Не са представени доказателства за извършени разходи при осъществяване на услугите и как са отразени в счетоводството, нито такива, от които да е видно разполагал ли е прекия доставчик с такива материали, както и с охранителни будки, които да достави и монтира. Не са ангажирани доказателства и във връзка с извършен транспорт на павилионите, за това кой е извършил транспорта – пътни листа, товарителници и др. документи, съотносими към конкретните доставки. В хода на ревизията е установено също, че няма данни за наличие на склад или друг търговски обект, където да са съхранявани будките. Липсват данни и за собствени или наети транспортни средства.

По горните съображения решаващият орган намира, че ревизионният акт следва да се потвърди като законосъобразен досежно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит в размер на 9_750,00 лв., по фактурата издадена на жалбоподателя от „КР ТРАНС ЛОГИСТИК“ ЕООД.

2. Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 9_000,00 лв. за данъчен период м. 03.2018 г. по фактура №10... 04 от 26.03.2018 г., издадена от „ДАРИС 82“ ЕООД с предмет на доставка – плащане по договор /доставка на софтуерен продукт и обучение за работа с него/:

От прекия доставчик са представени копия на спорната фактура, ведно с договор от 21.02.20189 г. сключен с „БОДИГУАРД-ФАЙЕР-К“ ООД, което в качеството си на възложител, възлага на изпълнителя „ДАРИС 82“ ЕООД да извърши със собствени средства доставка на софтуерен продукт за извършване на контрол, видеонаблюдение и видеоразпознаване по Приложение 1 към договора, в т. ч. и обучение за работа с разработеният софтуер. Представено е Приложение 1 към договора, в който подробно са описани множество дейности, технически изисквания и възможности за софтуерния продукт, обратна ведомост и журнал на счетоводни сметки 401 „Доставчици“, 411 „Клиенти“ и 702 „Приходи от продажба на стоки“ за м. 03.2018 г.

От ревизираното дружество като страна по доставките са представени идентични документи.

Органът счита, че услугите не са реално осъществени поради факта, че не са приложени документи, които би следвало да съществуват в случай на действително осъществяване на доставката: приемо-предавателни протоколи, както и протоколи относно поетите гаранционни условия /чл. 16, ал. 1 от договора/; доказателства и за наличие на активи /собствени или наети/ във връзка с изпълнението на договора.

Видно от справка за актуално състояние на всички действащи трудови договори за м. 03.2018 г., в хода на ревизията е установено, че в дружеството не са били назначени лица на трудов договор. Не са представени доказателства за наети лица по извънтрудови правоотношения, като граждански договори, сметки за изплатени суми, служебни бележки за платен данък, както и констативни протоколи, с които да е удостоверено, че работата е извършена. Декларираната от доставчика дейност е „Търговия на дребно в неспециализирани магазини“, т. е. неотнoсима към спорната доставка. Управителят е посочил, че за извършване на процесната доставка е ползвал подизпълнител, но доказателства за превъзлагане на поетите по договора ангажименти на трети лица не са представени. Предмета на спорната доставка – разработка на софтуерен продукт и обучение за работа с разработеният софтуер изисква кадрoва обезпеченост. Не е посочен и обект на извършване на дейността. На доставчика е извършвана ревизия по ЗДДС за периода на доставката, приключила с РА №Р-22221219002076-091-001/20.01.2020 г. с установени задължения в особено големи размери, който е влязъл в сила.

3. Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 14_000,00 лв. за данъчен период м. 01.2018 г. по фактура №30... 033 от 22.01.2018 г., издадени от „ФЛАШ 2001“ ЕООД с предмет на доставка – съгласно договор за поръчка:

В хода на ревизията не е извършена насрещна проверка на доставчика. С Протокол №Р-22221019007671-ППД-001/04.06.2020 г. към настоящото производство са присъединени доказателства, събрани в хода на извършена проверка на „ФЛАШ 2001“ ЕООД. С допълнение към жалбата от проверяваното дружество са представени писмени обяснения относно търговските взаимоотношения с ревизираното дружество. Посочено е, че между „ФЛАШ 2001“ ЕООД /изпълнител/ и „БОДИГУАРД-ФАЙЕР-К“ ООД /възложител/ е сключен договор за поръчка изработването на софтуерен продукт и е подписан приемо - предавателен протокол за предаване достъпа до софтуерния продукт. Уточнено е, че за извършване на възложената работа е ползван подизпълнител. Към писмените обяснения са

приложени копие на спорната фактура, ведно със съответния договор, Приложение 1 и хронологични регистри на счетоводни сметки.

Видно от съдържанието на договора, същият е с предмет „изграждане на софтуерен продукт за извършване на охранителна дейност и видеонаблюдение“, в т. ч.: контрол на зоните в търговският център – разпределение офис част и търговска част; контрол на допълнителните търговски точки в зоната на търговската част; контрол на скритите пространства в зоната на търговската част; контрол на служебните коридори и зоните за достъп до складовата зона; частичен контрол на периметъра (вход на обекта, паркинг и др.); разполагане на видеокамерите и т. н. В чл. 3 е уточнено, че доставката включва съдействие при инсталиране и обучение за работа с разработения софтуер от екипа на изпълнителя, като за същата ще има допълнително подписано двустранно споразумение.

От ревизираното дружество не са представени подписани договори, споразумения или др. с клиенти във връзка с получените услуги в т. ч. големи вериги магазини, МОЛ-ове, в кои градове, населени места. Липсват доказателства и информация, напр. за мястото на разположение на монтираните видеокамери – точен адрес на обекта, място на разположение на сървърите, за чия сметка за материалите, вкл. и спомагателните при извършване на услугата и т. н. Не са представени и приемо-предавателни протоколи, като доказателство за приемане на извършените услуги, както и доклад с резултатите от извършеното по цитираните от Приложение 1 дейности. Нито в договора, нито във фактурата са уточнени градовете и населените места, в които ще бъдат извършвани и в които са извършени посочените в Приложение 1 дейности. Не става ясно предоставени ли са гаранционни сертификати, както и сертификати за качеството на извършените дейности. Липсват доказателства за това кой реално е изработил продукта, доказателства за предходните доставки, извършено ли е обучение на персонала за работа с разработения софтуер, къде е извършено и от кой.

По своята същност посочените услуги имат специфичен, невеществен характер, при извършването на които се използва интелектуалния труд на наети по трудови или граждански договори служители. Доказателства за кадрови потенциал не са ангажирани в хода на ревизията.

Установено е, че „ФЛАШ 2001“ ЕООД няма наети по трудов договор лица с необходимата квалификация и не е изплащал суми на наети по извънтрудови правоотношения лица. Не са представени доказателства и за превъзлагане на услугите на трети лица. Т. е. не са представени доказателства, удостоверяващи че доставчикът е разполагал с необходимия кадрови ресурс за извършване на спорните услуги. Декларирана от дружеството дейност е „Търговия на дребно с облекло“, т. е. неотнормирана към предмета на доставките. Отделно от гореизложеното, по данни от ИС Контрол е установено, че на „ФЛАШ 2001“ ЕООД е извършвана ревизия по ЗДДС за периода на доставката, приключила с РА №Р-22221519000835-091-001/11.10.2019 г. с установени задължения в особено големи размери.

При така очертаната фактическа обстановка органът приема, че документи и доказателства пряко свързани и доказващи изпълнение на доставката от „ФЛАШ 2001“ ЕООД не са представени.

В хода на съдебното производство е изслушано и прието заключение на

съдебно-счетоводна експертиза, неоспорено от страните. Съгласно констатациите на вещото лице при жалбоподателя 13-те броя будки, предмет на доставка по фактурата от „КР транс логистик“ ЕООД са заведени като активи по дебита на сметка 207 „Обзавеждане и тр. активи“, общо на стойност 3750, 00, вкл. и транспорт, начислен ДДС в размер на 9750,00лв., отразен като вземане от бюджета по дебита на сметка 4531 „Начислен ДДС за покупките“, срещу кредитиране на сметка 400“Доставчици“ – партида на „КР транс логистик“ ЕООД, отразено е задължение към доставчика. При доставчика фактурата е отразена като приход по кредита на сметка 702“Приходи от продажби на стоки“, стойността на транспорта общо 6500лв. е отразена като приход по сметка 703“Приходи от продажба на услуги“, ДДС е отразен като задължение към бюджета, отразено е вземане от клиента. Фактурата е отразена в дневника за продажби. Плащането на фактурата е извършено чрез вноски по сметката на доставчика на 29.04.2019г. и е отразено в счетоводството на двете дружества.

По отношение на тази доставка са налични 13 бр. приемо-предавателни протоколи, транспортът на стоките е включен в стойността на фактурата като извършен от доставчика. Стоките –будки са завени като актив и за същите се начисляват амортизации и участват във формирането на финансовия резултат на дружеството, основни клиенти на дружеството са БТК ЕАД, „Теглиш“ АД, „Рожее Банден Берхе БГ“ ЕАД, „Т-Уайс“ ЕООД, „Еко Пауър Парк“ ЕАД, „Декотекс“ АД.

За фактурата от „Дарис 82“ ЕООД е посочено, че при жалбоподателя стойността е посочена като разход по дебита на сметка 601 „Разходи за външни услуги“, ДДС е отразен като вземане от бюджета, отразено е задължение към доставчика за сумата от 54 000лв. При доставчика е отразена като приход по кредита на сметка 702 „Приходи от продажба на стоки“, ДДС е отразен като задължение към бюджета, отразено е вземане от клиента. Фактурата е отразена в дневника за продажби. Плащането е извършено чрез три банкови превода на 07.06.2018г., 26.07.2020г., 02.09.2020г. и е отразено в счетоводството на жалбоподателя. При доставчика е отразено само плащането от 07.06.2018г. По обясненията на жалбоподателя софтуеърните продукти са предадени от Д. М. на управителя М. К.. По счетоводни данни софтуеърния продукт е поръчан и закупен във вр. с изпълнение към клиента „Фейс интернешънал“ ЕООД, У. по договор за изработка на софтуеърния продукт от 17.08.2017г. По този договор са направени три плащания от унгарския клиент, за които са издадени три фактури от жалбоподателя за сумата от 146687,25лв.

По отношение на фактурата от „Флаш 2001“ ЕООД стойността е отразена като разход по дебита на сметка 601 „Разходи за външни услуги“, ДДС – като вземане от бюджета, отразено е задължение към доставчика/вещото лице погрешно е посочило размера на ДДС като 9000лв. вместо 14000лв./ При доставчика сумата по фактурата е приход по кредита на сметка 702“Приходи от продажба на стоки“, ДДС като задължение към бюджета, отразено е вземане към клиента. Фактурата е отразена в дневника за продажби. Плащането е извършено чрез два банкови превода и е отразено в счетоводството на жалбоподателя и на доставчика. По обясненията на жалбоподателя софтуеърният продукт са предадени от Е. Т. на управителя М. К.. Софтуеърният продукт е продаден на REST POINT COMPANY LTD- Кралство Великобритания за сумата от 156 466,40лв. по фактура №572/08.06.2018г., стойността по фактурата е отразена като приход от продажба на услуги.

Съдът кредитира заключението на съдебно-счетоводната експертиза, тъй като счита,

че вещото лице е отговорило ясно, компетентно и последователно на поставените задачи.

По делото е изготвена и СТЕ, съгласно която поставените електронни подписи в РА са квалифицирани, изпълнени са трите кумулативни условия на чл. 3 т.12 от Регламент /ЕС/ 910/2014г. на ЕП и на Съвета, независимо, че в електронните удостоверения на служителите на НАП не фигурира ЕГН , съществува вътрешен номер в НАП и имейл адрес, които са свързани с физическото лице по уникален начин, публичния ключ на подписа е уникален за всеки титуляр, изпълнени са всички 4 точки от чл.26 от Регламента, подписите са създадени от устройства за създаване на квалифициран електронен подпис, „Борика“ АД е доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги, към датата на поставяне на подписите е било извършено квалифицирано валидиране на подписите, технически не е възможно дублиране и титулярът на подписа може да бъде идентифициран еднозначно, в подписа е изписано времето на полагането му, мястото не се съдържа.

Експертизата е оспорена от жалбоподателя.

По делото са представени допълнителни доказателства, на база на които е изготвено оспореното заключение на СТЕ. Съдът кредитира СТЕ като компетентна, обоснована и съответна на доказателствата по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от легитимирано лице, след изчерпване на възможността за оспорване на ревизионния акт по административен ред.

Съдът констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите – негови издатели. Във връзка с това и с оглед разпоредбата на чл.16, ал.1, т.1 ЗЕДЕУУ, по делото са представени заверени копия на електронни съобщения за издаването на КЕП на служителите, подписали електронни документи, издадени във връзка с приключилото ревизионно производство. Всички актове в ревизионното производство – ЗВР, Заповеди за изменение на ревизионното производство, РД и РА са издадени от органи по приходите, които са притежавали квалифициран електронен подпис. Съгласно чл.3 ЗЕДЕУУ (ред. - ДВ, бр. 85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл.3, т.35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. Съгласно чл.4 ЗЕДЕУУ автор на електронното изявление е физическото лице, което в изявлението се сочи като негов извършител. Титуляр на електронното изявление е лицето, от името на което е извършено електронното изявление. Адресат на електронното изявление може да бъде лице, което по силата на закон е длъжно да получава електронни изявления или за което въз основа на недвусмислени обстоятелства може да се смята, че се е съгласило да получи изявлението в електронна форма. По силата на чл.13 ЗЕДЕУУ електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство, а квалифициран електронен подпис е усъвършенстван електронен подпис,

който отговаря на изискванията на чл.16. Електронният подпис по ал.3 има значението на саморъчен подпис. Страните могат да уговорят, че ще признават стойността на електронния подпис по ал.1 и 2 на саморъчен в отношенията помежду си.

В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на Съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. По определението на чл.13, ал.1 ЗЕДЕУУ (в посочената редакция), електронен подпис е електронен подпис по смисъла на чл.3, т.10 от Регламент (ЕС) № 910/2014, а именно данни в електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или са логически свързани с тях, и които титулярят на електронния подпис използва, за да се подписва. Дефинициите за усъвършенстван електронен подпис и квалифициран електронен подпис съгласно чл.13, ал.3 и ал.4 ЗЕДЕУУ препращат към същия регламент и съгласно тях усъвършенстван електронен подпис означава електронен подпис, който отговаря на изискванията, посочени в чл.26 от регламента: да е свързан по уникален начин с титуляря на подписа, да може да идентифицира титуляря на подписа, да е създаден чрез данни за създаване на електронен подпис, които титулярят на електронния подпис може да използва с висока степен на доверие и единствено под свой контрол, и да е свързан с данните, които са подписани с него, по начин, позволяващ да бъде открита всяка последваща промяна в тях квалифициран електронен подпис означава усъвършенстван електронен подпис, който е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис и се основава на квалифицирано удостоверение за електронни подписи. Квалифицираният електронен подпис има значението на саморъчен подпис. За да е налице КЕП, е необходимо да е спазено изискването на чл.26 от регламента. От изложеното следва, че доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Установява, че към датите на издаване на оспорения РА, заедно с приложените към него РД, ЗВР и ЗИЗВР, квалифицираните подписи са валидни и са издадени на органите по приходи, подписали електронните документи. Това се потвърждава и от изготвената по делото експертиза. Ето защо, Съдът намира, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са надлежно подписани. Предвид гореизложеното Съдът намира, че оспореният административен акт е постановен от материално компетентни органи с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма и е постановено в рамките на преклузивния срок по чл.109 ДОПК.

Спорът при съдебното обжалване на процесния РА се свежда до това, дали фактурираните доставки на стоки и услуги са реално извършени по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС от посочените по-горе доставчици и налице ли са данни за участието на жалбоподателя в данъчна измама.

Правото на данъчен кредит възниква и се упражнява по общите правила на чл. 68 и

чл. 69 от ЗДДС, при ограниченията на чл. 70 и при условията на чл. 71 от ЗДДС. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получените от него стоки или услуги по облагаеми доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. В случая следва да се отбележи, че правото на данъчен кредит съгласно чл. 68 ЗДДС възниква в момента, в който данъкът стане изискуем, тоест в момента на настъпване на данъчно събитие. Съгласно чл. 25 ЗДДС доставката, извършена от задълженото лице се окачествява като данъчно събитие. На датата на възникването му се поражда задължение за доставчика да начисли ДДС и корелативно свързаното с него право на получателя да ползва данъчен кредит за начисления му данък. При условие, че са издадени фактури и е начислен данък, без да е налице фактически извършена стопанска операция, няма основание за ползване на данъчен кредит, предвид разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. За упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит не е достатъчно единствено притежаването на данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115 ЗДДС, а трябва да е изпълнено изискването да са налице реално осъществени облагаеми доставки. Следователно, основната и водеща предпоставка за упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит е наличието на действително получени от задълженото лице стоки и/или услуги по облагаеми доставки. Жалбоподателят е този, който следва да докаже, че реално е получил процесните доставки на стоки и/или услуги, респ. че същите са изпълнени от доставчиците, които са издали фактурите, документиращи тези доставки. В този смисъл са и решенията на СЕС по дело С-152/02 и по дело С-324/11, в които Съдът е приел, че материалноправните условия за възникване на правото на приспадане на ДДС включват следното: 1) доставчикът, както и получателят, да са данъчнозадължени лица (действащи в това си качество); 2) получените стоки или услуги (по облагаема доставка) да са използвани от получателя за нуждите на собствените му облагаеми сделки; 3) получателят да притежава фактура, удостоверяваща действителното извършване на доставката, която съдържа данните, уредени в чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО.

Понятието "доставка на стоки" по смисъла на чл. 14, пар. 1 от Директива 2006/112/ЕО не се отнася до прехвърлянето на собственост в предвидените от приложимото национално право форми, а включва всяка сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Дали това овластяване е резултат на прехвърляне на собственост или на учредяване на вещно право или е резултат на предаване на стоката от името и за сметка на доставчика като лице, което само я държи или я владее или което действа като комисионер (арг. от чл. 14, § 2, б. в) от Директивата) или на прехвърляне на рисковете и ползите по повод стоката без фактическото ѝ предоставяне в държане, е въпрос на конкретния механизъм на всяка от спорните доставки, така както е претендиран от субектите по сделката или се установява от съвкупната преценка на релевантните доказателства за всяка конкретна операция. Респ. липсата на доставка е основание да се откаже право на приспадане на ДК поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС – наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест всички реални икономически дейности.

Липсата на реална доставка е отрицателен факт, доказването на който може да се извърши чрез съвкупност от положителни факти (индиции), които са в основа на доказателствени изводи за отрицателния факт – Тълкувателно решение № 6/2014 г.

на ОСГК на ВКС. Изцяло в доказателствена тежест на ревизираното лице е да докаже твърдения от него, благоприятен положителен факт от обективната действителност за наличие на реални доставки на стоки и услуги. Основание за този извод се намира, както в общата процесуална разпоредба на чл. 154, ал. 1 ГПК, така и в практиката на СЕС - т. 37 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело С-78/12 "Евита-К"ЕООД: лицето, което иска да приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това. Според даденото от СЕС тълкуване изводите за наличие на реални доставки на стоки или услуги, респ. липсата им, както и данните за знание у получателя за извършена от някой от доставчиците по веригата измама, следва да се направят въз основа на "обективни факти" - факти и обстоятелства от обективната действителност, при съвкупната преценка на които може да се направи извод в подкрепа на едната или другата теза при общото разпределение на доказателствената тежест по чл. 154, ал. 1 ГПК и чл. 170, ал. 1 АПК. Такива обективни факти са всички онези доказателственорелевантни факти (според националната терминология), които стоят в определена връзка на зависимост с факт, релевантен за спорното право и поради тази си връзка, те са едно указание, че този факт се е осъществил. За разлика от правнорелевантните факти, които са определени в правната норма като предмет на доказване, доказателствените факти не са нормативно определени, защото изначално не е ясно кой факт може да се окаже във връзка на зависимост с правнорелевантен факт или кой факт може да бъде индиция, улика, мълчаливо да свидетелства относно осъществяването на правнорелевантен факт. Именно в тази връзка, а не като правнорелевантни факти, могат да се поставят въпросите и е относимо изследване на произхода на стоката, на съхранението, движението и приемо-предаването ѝ, защото всеки един от тези факти може да има доказателствено релевантно значение за спорния въпрос относно реалността на доставките съобразно твърдения от страните механизъм на настъпването им. Безспорно, нито правният способ на прехвърляне на собствеността върху стоките, нито произходът им, са елементи от фактическия състав на понятието за реалност на доставките на стоки. Но всеки един от тези факти е доказателствено релевантен и може "мълчаливо да свидетелства" относно реалното фактическо положение, доколкото само реално осъществилите се стопански операции, свързани с реална икономическа дейност по реални доставки на стоки и услуги, използвани в действителната икономическа дейност на лицето, са релевантни към спорното право на приспадане на ДК.

Доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга (т. 29 от решение от 27.03.2014 г. по дело С-151/13 Le R. d`Or) и само ако е налице пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. При доставките на услуги е относимо изследване дали при възлагане на услугата страните са договорили по достатъчно конкретен начин вида ѝ и дължимия резултат и какви отделни компоненти формират договорната цена, защото индивидуализираното в достатъчна степен възлагане улеснява проверката дали е налице достатъчно конкретизирано приемане на резултата от изпълнението. Предаването на резултата от извършената услуга трябва в пълнота да съответства на предмета на възложеното и да позволява пълна индивидуализация на извършеното - предмет, период, ползвани трудови и материални ресурси и направените във връзка с тях разходи от доставчика, както и данни къде се извършва приемо-предаване и между кои физически лица като

представители на търговците, което е в съответствие със задължението им по чл. 302 ТЗ.

Наличието на реална доставки е материалноправно изискване за признаване правото на ДК, респ. липсата на доставка е основание да се откаже това право поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС - наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест единствено реалните икономически дейности.

Изцяло в доказателствена тежест на ревизираното лице е да докаже твърдения от него, благоприятен положителен факт от обективната действителност, за наличие на реални доставки на стоки и услуги. Основание за този извод се намира, както в общата процесуална разпоредба на чл. 154, ал. 1 ГПК, така и в практиката на СЕС - т. 37 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело C-78/12 "Евита-К" ЕООД: лицето, което иска да приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това.

Вярна е, че притежаването на фактурата не е достатъчно условие за възникване на правото на приспадане. Като частен свидетелстващ документ фактурата е писмено доказателствено средство. От релевантните за правото на приспадане факти, тя установява единствено количеството и вида на стоката, вида на услугата и датата на възникване на данъчното събитие - чл. 114, ал. 1, т. т. 9 и 10 от ЗДДС. Затова и по хипотеза извършването на облагаемата сделка следва да се установи по друг начин, а не чрез посочването на вида на стоката или услугата в данъчния документ.

При нормално развитие на правоотношението между доставчика и получателя би трябвало да съществуват информационни следи за юридическия факт пораждащ правната връзка /договори, търговска кореспонденция, потвърждения в обясненията при насрещните проверки и т. н. / и за изпълнението на задължението на доставчика. Именно престацията на доставчика в общата хипотеза на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС се възприема като дата на настъпване на данъчното събитие, което пък е правопораждащ юридически факт на задължението за начисляване на ДДС, елемент от което е и издаването на данъчния документ /вж. чл. 25, ал. 6, т. 1 и чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗДДС/.

В конкретният случай, следва да бъде изтъкнато, че всяка една фактура, издадена от доставчика е придружена от документ, удостоверяващ приемането на съответната услуга/стока. Съдът констатира че фактурите, издадени от процесните доставчици са описани в дневниците покупки, респективно в СД за ДДС на „Бодигуард Файер-К“ ООД. Процесните фактури са осчетоводени в счетоводството на жалбоподателя. Следва да бъде отбелязано, че процесните фактури, издадени от доставчиците съдържат изискуемите според чл. 114, ал. 1 от ЗДДС и Директива 2006/112/ЕО реквизити. Посочено е наименование на стоката/услугата, количество, единична цена и стойност.

Обстоятелството, че органите по приходите не са установили как и от кого точно е извършена доставката, не може да бъде основание за отказ от право на данъчен кредит. В своята практика СЕС приема, че липсата на доказателства за установяване произхода на стоките, за наличието на кадрова обезпеченост на доставчика, както и доказателства за наличието на търговски обект, от който дружествата осъществяват дейността си, които обстоятелства предвид Решение на СЕС от 21.06.2012 г. по

съединени дела С-80/11 и С-142/11 г., при липса на доказателства или поне твърдения от органа по приходите, че ДЗЛ е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от доставчика или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки, не следва да бъдат основание за отказ на правото на данъчен кредит за получателя по доставката, а констатациите на органа по приходите са свързани най-вече с придобиването на стоките от предходните доставчици - произхода на стоките. Липсата на кадрова, материална и техническа обезпеченост на доставчиците, не може да се вмени като отговорност на получателя, тъй като той не може да бъде държан отговорен за действията и/или бездействията на неговите доставчици. В процесния случай са налични достатъчно конкретни и относими към процесните доставки документи, които преценени поотделно и в тяхната съвкупност не дават основание да се твърди, че същите са съставени единствено за нуждите на съдебното производство и не отразяват действително състояли се събития, съответно са съставени само формално да документират доставките.

Неоснователни са доводите на ревизиращите органи, че от представените документи не се установява реално извършени доставки на стоки и услуги, предмет на процесните фактури. Представените множество документи, съвпадат по съдържание с процесните фактури. Предметът на договорите между жалбоподателя и доставчиците е идентичен с приложените приемо-предавателни протоколи, договори, фактури, както и фактури за последващи продажби, всички те взети предвид от ВЛ при изготвянето на заключението по ССЕ. Всички доставки са свързани с дейността на дружеството, плащанията са изцяло извършени и надлежно осчетоводени. По отношение на доставчика „КР Транс Логистик“ ЕООД са представени фактура, договор за доставка №11/01.03.2019г., обобщен протокол №1 от 30.03.2019г. приемо-предавателни протоколи за всеки извършен монтаж на съответните обекти, обратна ведомост, счетоводни справки. Не се споделят доводите на органа за отказ на правото на приспадане на данъчен кредит, обоснован с липса на кадрова и материална обезпеченост на доставчика, липса на склад и транспортни средства по изложените по-горе съображения.

По отношение на доставчика „Дарис 82“ ЕООД са представени: фактура, договор от 21.02.2018г., приложение към него, обратна ведомост, журнал на счетоводни сметки 401 и 411, 702. И за него се излагат твърдения, че липсва кадрова обезпеченост, въпреки твърденията на управителя за наети подизпълнители.

По отношение на „Флаш 2001“ ЕООД е представен договор за поръчка, приложение към него, приемо-предавателен протокол, посочено е че е ползван подизпълнител, фактура, хронологични регистри на счетоводни сметки. Изводите на органа са обосновани с липсата на договори между жалбоподателя и последващи клиенти, кой реално е изготвил продукта, къде точно ще се разполагат камерите и ще се извършват дейностите, липса на доказателства за предходни доставки, обучение на персонал. Установи се от ССЕ, че процесния продукт е впоследствие продаден на REST POINT COMPANY LTD- Кралство Великобритания за сумата от 156 466,40лв. по фактура №572/08.06.2018г., стойността по фактурата е отразена като приход от продажба на услуги.

В случая следва да се има предвид и разясненията на СЕС в т. 47 на решението му по дело С-18/13: евентуалното неизпълнение от страна на доставчика на услуги на някои счетоводни изисквания не може да постави под въпрос правото на приспадане,

с което разполага получателят на услугите, що се отнася до платения за тях ДДС, когато фактурите за предоставените услуги съдържат цялата изискуема информация по член 226 от Директива 2006/112. Тук следва да бъде посочено, че презумпцията на чл. 37, ал. 4 от ДОПК е относима единствено към субекта на процеса - вж. - чл. 37, ал. 1 - 4 от ДОПК и чл. 9, ал. 1, т. 2 от ДОПК. Пропускът на субекта ФЛ или ЮЛ /а не доставчика, който е участник без да е страна - чл. 9, ал. 3 от ДОПК/, поражда процесуалната възможност на другият субект - административния орган, да приеме, че изисканите, но непредставени доказателства, не съществуват. Неизпълнението на задължението на другите участници в производството да представят данните по чл. 37, ал. 5 от ДОПК не е скрепено с процесуалната тежест по, ал. 4 от кодекса, а е възможен източник на административнонаказателна отговорност /чл. 273 от ДОПК/.

Също, при указана доказателствена тежест, от страна на ответника не се установиха обективни данни, от които да се направи пряк извод, че дружеството - жалбоподател само формално документира стопански операции, които в действителност не са извършени и участва в данъчна измама. Само въз основа на конкретни данни, основани на факти от обективната действителност, а не въз основа на логически умозаклучения, т.е. по косвен начин, може да се претендира участие на дадено лице в данъчна измама. В случая органите по приходите са формирали извод, че доставките по всички спорни по делото фактури не са осъществени реално само въз основа на изводите си, че доставчикът не е представил доказателства и не са установени данни при проверка, че разполага активи, персонал, помещения да извърши процесните доставки. Както многократно е излагал в практиката си, Съдът на ЕС, в това число и с отговора по т.1 от решението по преюдициално дело C-18/13, МАКС ПЕН, изводът за данъчна измама следва да почива на обективни данни, а не на логически умозаклучения без преки доказателства. Така и в последната съдебна практика - например Определение на съда от 03 септември 20г. по преюдициално дело C-610/19, Vikingo Fxvblalkozy Kft.

Цялостната преценка на всички доказателства събрани както в хода на ревизията, така и в съдебното производство, водят до заключението, че процесните сделки са реално осъществени .

Всички тези обстоятелства, обсъдени съвкупно, са указание, че дружествата осъществяват реална икономическа дейност, респ. че спорните фактури отразяват реални стопански операции и данъчни събития по смисъла на чл. 25, ал. 1 ЗДДС.

Следователно изводът на органа по приходите, че липсват обективни доказателства за възможността на съответните дружества да осигурят действителното и реално изпълнение на отразените във фактурите доставки са необосновани и неправилни.

Съвкупната преценка на описаните факти и обстоятелства навежда на категоричен и несъмнен извод за незаконосъобразност на РА в оспорената част.

Съдът намира, че жалбоподателят се справи с доказателствената тежест и доказва претендираното от него и отречено от ревизията право.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК в полза на жалбоподателя следва да бъде присъдени разноски и при липса на възражение за прекомерност на адвокатско възнаграждение в размер на 3500 лева, такива се

следват в общ размер на 5086лв./пет хиляди и осемдесет и шест лв./.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК Административен съд София-град, 62-ри състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Бодигуард-Файер-К“ ООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] ет.2, представлявано от управителя М. К.-Н., чрез адв. А. Ревизионен акт /РА/ № Р-22221019007671-091-001/23.07.2020 г., издаден от Г. М., на длъжност началник сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП-С., възложила ревизията, и А. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП - С. - ръководител на ревизията, в оспорената част, в която е потвърден с Решение № 81/15.01.2021 г. на директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" /ДОДОП/ - С. за установени данъчни задължения по ЗДДС в общ размер 32750,00лв. главница и лихва в размер на 6801,24лв , общо 39551,24лв.

„ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „Бодигуад-Файер-К“ ООД с ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 5086лв./пет хиляди и осемдесет и шест лв./.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването на препис.

СЪДИЯ: